

กฤษฎีกาสาร

ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๖ (สิงหาคม - กันยายน ๒๕๖๔)

www.krisdika.go.th

• เทคโนโลยีการจดจำใบหน้า
Facial Recognition Solution

• ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

• กฎหมายประกันภัยของไทยกับการ
กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่สอดคล้อง
กับมาตรฐานสากล

• นายปกรณ์ นิลประพันธ์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมด้วยนายธนาวัฒน์ สังข์ทอง รองเลขาธิการฯ และนายจุมพล นิตติธรากร ผู้อำนวยการฝ่ายวิจัยและพัฒนากฎหมาย ร่วมถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ เพื่อแสดงความจงรักภักดี และน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อพสกนิกรชาวไทย ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย (NBT) ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน พบกับบทบรรณาธิการฉบับสุดท้ายของปีนี้ในรูปแบบอยู่ห่าง ๆ อย่างห่าง ๆ ท่ามกลางสถานการณ์โควิดที่มีคนป่วย คนตายเพิ่มขึ้นทุกวัน แต่เราจะไม่พลาดการติดต่อสื่อสารกัน เพราะทุกท่านสามารถติดตามอ่านบทบรรณาธิการได้ทางออนไลน์ จาก QR Code หน้าปก และ www.krisdika.go.th นอกจากนี้ยังสามารถย้อนกลับไปอ่านบทบรรณาธิการฉบับที่ผ่านมาแล้วได้ทุกฉบับด้วย สำหรับบทบรรณาธิการฉบับนี้ยังคงมีสาระความรู้ที่น่าสนใจมาฝากท่านผู้อ่านเช่นเคย เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจในช่วงนี้ถดถอยและมีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นในทุกมิติกระทบกันเป็นลูกโซ่ ธุรกิจประกันภัยก็เป็นหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบ จากข่าวเมื่อไม่นานมานี้ กรณีบริษัทสินมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้ส่งจดหมายยกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยการติดเชื้อไวรัสโคโรนาแบบ เจอ จ่าย จบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบการประกันภัยเป็นอย่างมาก บทความต่างประเทศจึงขอนำเสนอเรื่อง “กฎหมายประกันภัยของไทยกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล” โดยได้มีการดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การกำกับดูแลการดำเนินธุรกิจประกันภัยของไทยมีความน่าเชื่อถือ มีเสถียรภาพ สามารถควบคุมและป้องกันความเสียหายอันเกิดขึ้นแก่บริษัทประกันภัยและผู้เอาประกันภัยได้อย่างทันทั่วทั้งที่ เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนอเรื่อง “เทคโนโลยีการจดจำใบหน้า” จะมีผลกระทบการทำงานอย่างไร สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างไรบ้าง ติดตามได้ สก๊อปพิเศษฉบับนี้นำเสนอเรื่อง “ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔” ซึ่งจะมีหลากหลายภารกิจ นอกเหนือจากภารกิจหลักในการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย เสริมด้วยบทความพิเศษของเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ได้กรุณาบอกเล่าถึงภารกิจสำคัญของสำนักงานฯ เพิ่มเติมในเรื่อง “การสร้างระบบนิเวศทางกฎหมายเพื่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล” มีสาระน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ปิดท้ายด้วยประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการบริจาคเพื่อแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙) แล้วพบกันใหม่ในบทบรรณาธิการฉบับก้าวเข้าสู่ปีที่ ๑๗

บรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

นายปภกรณ์ นิลประพันธ์
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางพวงสวาท ภายอรุณสุทธิ
นายโกลม จิรัชัยสุทธิกุล
นางสาวอัญชลิตา กองอรรด
นายธนวัฒน์ สังข์ทอง
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
และกรรมการร่างกฎหมายประจำทุกท่าน

บรรณาธิการ

นางกรรณกนก ช่างกลึงเหมาะ

กองบรรณาธิการ

นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ
นางสาวนุชนาถ เกษมพิบูลย์ไชย
นายจินตพันธุ์ ทั้งสุบุตร
นางสาววรรษิ สังข์ทองงาม

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางชุตินา ไทบุญน้อย
นางสาวปราณี ติรสมบุญศิริ
นางเกสินี แสงสุวรรณ
นายพนพล เปลิ้นเสวี

จัดทำโดย

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ แขวงพระบรมมหาราชวัง
เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖ - ๙ ต่อ ๑๒๐๕, ๑๖๔๐
โทรสาร ๐ ๒๒๒๐ ๗๖๓๔
www.krisdika.go.th, www.lawreform.go.th

“บทความ ข้อความ หรือความเห็นใดที่ปรากฏ
ในบทบรรณาธิการเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน
ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย”

สารบัญ

- ๒ ความเห็นทางกฎหมาย
- ๓ ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ
- ๔ ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
- ๕ เทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๕ เทคโนโลยีการจดจำใบหน้า (Facial Recognition Solution)
- ๗ เรื่องน่ารู้
- ๗ การสร้างระบบนิเวศทางกฎหมายเพื่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
- ๑๐ สก๊อปพิเศษ
- ๑๐ ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

- ๑๔ บทความทางกฎหมาย กองกฎหมายต่างประเทศ
- ๑๔ กฎหมายประกันภัยของไทยกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ๑๕ ประโยชน์จากร่างกฎหมาย
- ๑๕ ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ความเห็นทางกฎหมาย ของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่น่าสนใจ

การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ
การจ่ายเงินสงเคราะห์
จากกองทุนสงเคราะห์
ลูกจ้าง

กองกฎหมายไทย

● **ประเด็น** คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างมีอำนาจออกระเบียบกำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์โดยที่คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานยังไม่เป็นที่สุดได้หรือไม่ และหากมีการออกระเบียบดังกล่าวแล้ว ต่อมานายจ้างได้นำคดีไปศาลและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ หรือศาลใกล้เคียงให้นายจ้างและลูกจ้างสามารถตกลงกันได้และศาลมีคำพิพากษาตามยอม ทำให้ลูกจ้างไม่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะเรียกคืนเงินสงเคราะห์ที่จ่ายให้ลูกจ้างไปแล้วได้หรือไม่

● **ความเห็น** การจ่ายเงินสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ อัตราเงินที่จะจ่าย และระยะเวลาการจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยการจ่ายเงินสงเคราะห์ดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๕ เนื่องจากการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๑๓๔ เป็นนิติสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างกับลูกจ้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกจ้าง ซึ่งแตกต่างจากหลักการของมาตรา ๑๒๕ ที่เกิดขึ้นจากการที่นายจ้างฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเกี่ยวกับสิทธิได้รับเงินตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ และลูกจ้างมีความประสงค์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงได้มีการยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานเพื่อให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและมีคำสั่ง

ซึ่งเมื่อพนักงานตรวจแรงงานได้มีคำสั่งแล้ว ถ้าฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายลูกจ้างไม่พอใจคำสั่งนั้น ให้นำคดีไปสู่ศาลได้ และในกรณีที่ไม่มี การนำคดีไปสู่ศาล ให้คำสั่งนั้นเป็นที่สุด

เมื่อการจ่ายเงินสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างไม่อยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๕ ดังนั้น ระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์ อัตราเงินที่จะจ่าย และระยะเวลาการจ่ายที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดยึดโยงกับการดำเนินคดีในชั้นศาลตาม มาตรา ๑๒๕ หากคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างพิจารณาแล้ว เห็นว่า ระเบียบคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ อัตราเงินที่จะจ่าย และระยะเวลาการจ่ายฯ ที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างได้กำหนดไว้เดิมมีข้อจำกัด

ทำให้ไม่สามารถบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ลูกจ้างได้ ทันท่อสถานการณ์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ย่อมสามารถดำเนินการแก้ไขระเบียบคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์ อัตราเงินที่จะจ่าย และระยะเวลาการจ่ายฯ เพื่อให้การใช้เงินกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และมีประสิทธิภาพได้

อย่างไรก็ตาม หากคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างจะกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์ อัตราเงินที่จะจ่าย และระยะเวลาการจ่ายใหม่ ให้สามารถจ่ายเงินสงเคราะห์ได้โดยไม่ต้องรอให้คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงานเป็นที่สุดหรือไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด ซึ่งคดีที่นำไปสู่ศาลนั้นอาจเป็นประเด็นที่ไม่เกี่ยวกับการจ่ายเงินสงเคราะห์โดยตรง แต่อาจมีข้อเท็จจริงในคดีบางประการที่นำมาเป็นเงื่อนไขในการจ่ายเงินสงเคราะห์ คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้างก็ควรพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินสงเคราะห์ในกรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏในภายหลังว่าลูกจ้างไม่สมควรได้รับเงินสงเคราะห์ไว้ในระเบียบดังกล่าวให้ชัดเจนด้วย

(เรื่องเสร็จที่ ๒๙๙/๒๕๖๔ บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการจ่ายเงินสงเคราะห์จากกองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙))

ความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

เรื่องเสรีที่ ๙๒๑/๒๕๖๔

กองกฎหมายปกครอง

ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับคำสั่งทางปกครอง พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้วิธีแจ้งคำสั่งทางปกครองโดยการปิดประกาศ ณ สถานที่ที่มีการกระทำความผิดและสถานที่ราชการใกล้เคียงแทนการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นได้หรือไม่ และจะมีผลต่อการนับระยะเวลาการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวอย่างไร

โดยหลักการแล้ว คำสั่งทางปกครองจะมีผลใช้บังคับกรณีผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ ก็ต่อเมื่อมีการแจ้งคำสั่งทางปกครองให้ผู้รับทราบ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำหรับกรณีการแจ้งคำสั่งเป็นหนังสือ และพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่รู้ตัวผู้รับ จะต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับ การแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ จะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ได้อำนาจไปลงประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้น แต่ดำเนินการโดยปิดประกาศ ณ สถานที่ที่มีการกระทำความผิดและสถานที่ราชการใกล้เคียงย่อมเป็นการแจ้งคำสั่งทางปกครองที่มีได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การไม่แจ้งคำสั่งทางปกครองตามวิธีที่มาตรา ๗๓ กำหนดไว้ หากทำให้คำสั่งทางปกครองของพนักงานเจ้าหน้าที่เสียไปไม่ แต่จะใช้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวไปยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ได้ เว้นแต่ผู้ทราบคำสั่งทางปกครองทราบคำสั่งตามความเป็นจริงเมื่อใดก็ถือว่าคำสั่งดังกล่าวมีผลต่อผู้นั้นนับแต่นั้น แต่หน่วยงานของรัฐยังมีอำนาจระยะเวลาสิบห้าวัน ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้ ทั้งนี้ ในกรณีที่บุคคลผู้กระทำความผิดได้

ยื่นขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์หรือขออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวย่อมถือได้ว่าบุคคลนั้นได้รับทราบคำสั่งทางปกครองและมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่หน่วยงานของรัฐจะยกระยะเวลาอุทธรณ์ขึ้นใช้กับผู้ทราบคำสั่งดังกล่าวมิได้จนกว่าจะได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ชอบด้วยมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น กรณีนี้จึงต้องถือว่าผู้ทราบคำสั่งทางปกครองมีสิทธิอุทธรณ์ได้จนถึงครบกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งหลังจากที่ได้มีการแจ้งคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

(บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง การแจ้งคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ (เรื่องเสรีที่ ๙๒๑/๒๕๖๔))

เทคโนโลยีการจดจำใบหน้า [Facial Recognition Solution]

ศิริรัตน์ เมืองรี*

AI (Artificial Intelligence) หรือที่คนไทยรู้จักในบัญญัติว่า “ปัญญาประดิษฐ์” แท้จริงแล้วไม่ได้อยู่ในรูปหุ่นยนต์เสมอไปอย่างที่หลายคนเข้าใจ ตามนิยามนั้น AI หมายความว่ารวมถึงโปรแกรมหรือชุดความคิดที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของเงื่อนไขหรือข้อจำกัดต่าง ๆ ของส่วนที่ต้องการแก้ปัญหา ด้วยจุดประสงค์หลักคือการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ดีที่สุด ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ครอบคลุมถึง Machine Learning ซึ่งเป็นระบบที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยปราศจากการป้อนคำสั่งของโปรแกรมเมอร์ ฉะนั้นหากเรามอง AI เป็นเหมือนปัญญาประดิษฐ์ Machine Learning ก็คือสมองของ AI นั้นเอง Deep Learning (DL) เป็นหน่วยย่อยของ Machine Learning (ML) เป็นอัลกอริทึมที่มีโครงสร้างและการทำงานคล้ายสมองมนุษย์ เรียกว่า โครงข่ายประสาทเทียม (Artificial Neural Networks) อัลกอริทึมของ Deep Learning นั้นถูกวางซ้อนอยู่ในลำดับขั้นของการเพิ่มความซับซ้อนและนามธรรม โดยในปัจจุบัน รูปแบบการใช้งานหลักถูกนำมาใช้ในซอฟต์แวร์เครื่องมือประมวลผลภาษา Natural Language Processing (NLP) และการวิเคราะห์เสียงซึ่งมุ่งพัฒนาให้คอมพิวเตอร์เข้าใจและประมวลผลภาษามนุษย์ เพื่อให้คอมพิวเตอร์เข้าใจภาษาในระดับเดียวกับมนุษย์มากที่สุด

เรารู้จักกับดวงตาของ AI กันในเชิงเทคนิคเรียกว่า Computer Vision หรือ “คอมพิวเตอร์วิทัศน์” จากที่ได้กล่าวไป Computer Vision คือการทำข้อมูลในลักษณะเดียวกันกับที่มนุษย์ใช้ตามองเห็นสิ่งต่าง ๆ และประมวลผลออกมาในเวลาอันรวดเร็ว สำหรับ Computer Vision นั้นเกิดขึ้นได้หลายช่องทาง ทั้งทางเซนเซอร์ กล้อง หรือสแกนเนอร์ต่าง ๆ โดย Computer Vision จะรับผิดชอบในส่วนของการรับรู้ข้อมูลในเบื้องต้นก่อนส่งไปประมวลผลในส่วนกลางโดยใช้ Machine Learning ผลลัพธ์ที่ได้จะถูกส่งไปยังอุปกรณ์ปลายทางเราจะเห็น Action ในระบบ AI ผ่านทางอุปกรณ์เหล่านี้ เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนมากขึ้นจะขอยกตัวอย่างลักษณะของการใช้เทคโนโลยี Computer Vision ซึ่งถูกนำมาประยุกต์ใช้ในงานหลากหลายสาขาตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดอย่างการวิเคราะห์จุลินทรีย์ Computer Vision ได้ถูกนำมาใช้ระบุจุลินทรีย์ เป้าหมายในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันจากภาพถ่ายของกล้องจุลทรรศน์ เพื่อช่วยในกระบวนการเตรียมข้อมูลงานวิจัยให้มีความเร็วมากยิ่งขึ้น จากสิ่งเล็ก ๆ จากการวิเคราะห์จุลินทรีย์ เรามาดูตัวอย่างของงานที่ใช้ Computer Vision ที่เรียกได้ว่าเป็นโปรเจกต์ที่ใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ เช่น ยานยนต์ไร้คนขับ Perseverance ที่ถูก

* นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติการ ส่วนสารสนเทศ

ใช้งานจริงบนดาวอังคาร กล้องที่ติดอยู่โดยรอบจะส่งภาพเพื่อให้ Computer Vision ประมวลผลในการหลบหลีกสิ่งกีดขวาง สร้างแผนที่ และนำทางไปยังเป้าหมายโดยอัตโนมัติ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น เทคโนโลยีจดจำใบหน้าหรือ Facial Recognition ก็จัดเป็นหนึ่งในเทคโนโลยีที่ใช้ Computer Vision เช่นเดียวกัน หลายคนคงคุ้นเคยกับการใช้เทคโนโลยีจดจำใบหน้าจากการปลดล็อกมือถือ เช็กชื่อเข้าทำงาน รวมถึงการยืนยันตัวตนในธุรกรรมการเงินต่าง ๆ เบื้องหลังการทำงานของเทคโนโลยี Facial Recognition มีหลายขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การใช้ Computer Vision หาจุดเด่นบนใบหน้า เรียกว่า Facial Landmark ซึ่งมีเฉพาะในแต่ละบุคคล หลังจากนั้นจะดำเนินการแปลงข้อมูลให้อยู่ในรูปของ sector และนำไปเก็บไว้ในฐานข้อมูลเพื่อยืนยันอัตลักษณ์ อีกหนึ่งข้อมูลที่น่าสนใจคือความนิยมของเทคโนโลยีจดจำใบหน้ามีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากยุคของโควิด เพราะเป็นวิธียืนยันตัวบุคคลที่สะอาดปราศจากการสัมผัส ไม่เหมือนกับการสแกนลายนิ้วมือที่ผู้ใช้งานต้องวางนิ้วมือบนแถบเซนเซอร์เดียวกันหากใช้ในระบบสาธารณะ ซึ่งตรงนี้จะเพิ่มโอกาสการได้รับเชื้อโรคเช่นกัน ในมุมมองของความนิยม Computer Vision เป็นหนึ่งในสามสาขาหลักของ AI ที่ถูกนำไปใช้ในงานต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง

หลักการการทำงานของ Face Recognition คือ การสร้างโมเดลการอ้างอิง ที่เรียกว่า “faceprint” ขึ้นมา โดยระบบจะวิเคราะห์จากลักษณะเฉพาะต่าง ๆ บนใบหน้า เช่น โครงหน้า ความกว้างของจมูก ระยะห่างระหว่างตาทั้งสองข้าง ขนาดของโหนกแก้ม ความลึกของเบ้าตา รวมถึงพื้นผิวบนใบหน้า (facial texture) จากนั้นระบบจะทำการสร้างจุดเชื่อมโยงบนใบหน้า (nodal points) เพื่อเปรียบเทียบกับรูปภาพที่ถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูล (Database) ทั้งในลักษณะภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว เพื่อความแม่นยำในการระบุตัวตนของผู้ที่ต้องเข้าสู่กระบวนการตรวจสอบโดยทั่วไป Face Recognition

มักถูกนำมาใช้ในระบบเรื่องความปลอดภัย เช่น ระบบตรวจสอบบุคคลเข้า - ออกพื้นที่ (Access Control System) อาคารสำนักงาน พื้นที่ปฏิบัติการภายในสนามบิน สถาบันวิทยาศาสตร์ และการแพทย์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องมีการจำกัดสิทธิ์การเข้าถึงรวมถึงการใช้งานควบคุมกับกล้องวงจรปิดเพื่อตรวจสอบใบหน้าของผู้ต้องสงสัย เพื่ออ้างอิงกับฐานข้อมูลอาชญากร ช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้กับระบบเก็บข้อมูลและบันทึกเวลาทำงาน (Time Attendance) ของพนักงานบริษัทได้อีกด้วย

เทคโนโลยีจดจำใบหน้าสามารถนำมาประยุกต์ในงานด้านต่าง ๆ ได้อย่างไรบ้าง ในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๖๔ ที่ผ่านมาทาง GDCC ได้นำ Face Application API ไปใช้สำหรับการเข้าร่วมอบรมของ GDCC ผู้เข้าอบรมจะต้องลงทะเบียนล่วงหน้าผ่านทางแอปพลิเคชัน ที่พัฒนาขึ้นโดยต้องใส่ชื่อและอัปโหลดรูปภาพเข้ามาในระบบ พอถึงวันที่เข้าอบรมผู้เข้าอบรมมาที่หน้างาน แจ้งชื่อให้กับเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่จะทำการเช็กอินด้วยใบหน้าให้โดยใช้แอปพลิเคชันถ่ายภาพระบบจะส่งสองรูป คือรูปที่เพิ่งถ่ายกับรูปตอนลงทะเบียนไปประมวลผลผ่าน API Service หากยืนยันว่าเป็นบุคคลคนเดียวกัน ระบบจะทำการเช็กอินการลงทะเบียนให้ โดยหน้าจอของ Tablet จะมีการแจ้งลงทะเบียนชื่อและสถานะการณ้เช็กอิน หลังจากนั้นผู้เข้าอบรมก็สามารถเข้างานได้เลย

อีกหนึ่งตัวอย่างของการนำเทคโนโลยีจดจำใบหน้ามาใช้สามารถตั้งค่าได้ว่าใครเป็น VIP หรือมีชื่อติดใน Blacklist ระบบจะสามารถตรวจสอบได้ทันทีแบบ Real-Time เรายังสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจดจำใบหน้ากับธุรกิจ Retail ได้อีกด้วย ในกรณีนี้หากไม่มีฐานข้อมูลจดจำใบหน้าบนระบบสามารถใช้ Facial Demographic บน API เก็บช่วงอายุหรือเชื้อชาติ รวมถึงนับคนเข้าและออกในบริเวณโซนต่าง ๆ เพื่อสร้าง HashMap เก็บสถิติอยู่บริเวณที่มีคนเยอะและดำเนินการจัดทำโปรโมชั่นหรือแคมเปญส่งเสริมการขายให้ตรงกับโปรไฟล์ของลูกค้ามากยิ่งขึ้น ในส่วนนี้หากมีการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าต้องอย่าลืมขอความยินยอมจากลูกค้า ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือ PDPA ด้วย

อ้างอิง

การสร้างระบบนิเวศ ทางกฎหมายเพื่อการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล

ปกรณ นิลประพันธ์*

การพัฒนารัฐบาลดิจิทัลนั้น เป็นเป้าหมายของทุกรัฐบาล ทำกันมาหลายสิบปีแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จเสียที มีการซื้ออุปกรณ์ไอทีกันเป็นล่ำเป็นสัน จนการพิจารณางบประมาณในชั้นกรรมวิธีการของสภาผู้แทนราษฎรต้องจัดตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ขึ้นเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การใช้งบประมาณด้านไอทีคุ้มค่าที่สุดที่สุด แต่พิจารณากันมา ก็หลายปี ก็ยังไม่สามารถทำให้เกิดรัฐบาลดิจิทัลได้เสียที

กระทรวงธรรมคุณบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๘ ข. (๑) ว่ารัฐต้องนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินและเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ก็ได้กำหนดให้มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการสาธารณะตลอดกระบวนการอย่างคุ้มค่าและเชื่อมโยงถึงกัน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ซึ่งทำให้รัฐบาลดำเนินการในเรื่องนี้อย่างจริงจัง

ผู้ถูกกล่าวหาหลักในความไม่สำเร็จในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลคือ “กฎหมาย” กับ “งบประมาณ” ซอกกล่าวหาที่คลาสสิกคือกฎหมายไม่เอื้อให้ทำได้ หรือไม่ก็งบประมาณไม่มี ถ้าเป็นภาษาเก๋ ๆ หน่อยก็บอกว่าระบบนิเวศ (Ecosystem) ไม่เอื้อว่ากัน

* เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในแง่ระบบนิเวศทางกฎหมาย (Legal Ecosystem) หมุ่มสาวชาวทฤษฎีการรามาถึงวิเคราะห์กันแล้ว พบว่า ข้อกล่าวหาที่ว่ากฎหมายไม่เอื้อให้ทำได้นั้น “มีมูล” เพราะ ถึงจะมีการตั้งกระทรวงที่รับผิดชอบเรื่องนี้แล้ว และมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน และ governance ด้านดิจิทัลอยู่หลายฉบับ แต่กลับไม่มีกฎหมายใดกล่าวถึง “การปฏิบัติ” ไว้เลย อันนี้ **ประการที่หนึ่ง** ประการที่สอง วิธีการทำงานราชการที่ผ่านมายังใช้ระบบ manual เป็นหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานสารบรรณ ซึ่งเป็นต้นทางของการรับส่งข้อมูล ยังส่งเป็นกระดาษ เป็นปึก ๆ กันอยู่เลย ถ้ารับส่งระหว่างหน่วยงานก็ใช้รถส่งบ้าง มอเตอร์ไซด์บ้าง โลกร้อนหนักเข้าไปอีก เพิ่ม carbon footprint ของประเทศโดยปริยาย การรับส่งในหน่วยก็ใช้วิธี ให้เจ้าหน้าที่เดินส่งแพ้มกันไปมา ทั้ง ๆ ที่มีคอมพิวเตอร์กัน ทุกหน่วยงาน

ที่สำคัญประการที่สาม เกี่ยวข้องกับการเขียนกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายลำดับรองอันเป็นกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่าง ๆ ในการปฏิบัติ ให้เป็นไปตามกฎหมายแม่บท ยังเขียนแบบโบราณอยู่มาก ใช้ระบบอนุมัติอนุญาตก็มากมายอยู่แล้ว ยังให้มายืนยันขออนุมัติอนุญาตด้วยตัวเองอีก มีเรียกสำเนาเอกสารประกอบ ทั้ง ๆ ที่ทางราชการออกเอกสารนั้นให้เอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงได้พัฒนาระบบนิเวศทางกฎหมายเพื่อเร่งรัดให้เกิด Digital government ขึ้น

สำหรับปัญหาประการที่หนึ่ง สำนักงานฯ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ขึ้นเพื่อรองรับการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์

มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้การยื่นคำขอหรือติดต่อใด ๆ ระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐ การติดต่อราชการระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน และระหว่างเจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานของรัฐ สามารถทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะปฏิเสธไม่รับดำเนินการเพียงเพราะเหตุที่ผู้ขออนุญาตได้ยื่นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ มิได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ขณะนี้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร

การแก้ปัญหาประการที่สอง สำนักงานฯ ได้ร่วมกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) จัดทำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๔ (ระเบียบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์) เพื่อปรับเปลี่ยนให้การปฏิบัติงานสารบรรณภายในหน่วยงานของรัฐ ระหว่างหน่วยงานของรัฐ และระหว่างหน่วยงานของรัฐกับเอกชน ให้สามารถดำเนินการด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เพื่อเพิ่มความรวดเร็ว เพิ่มประสิทธิภาพ และเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงาน ปัจจุบันระเบียบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แล้ว และหน่วยงานของรัฐต้องใช้อีเมลในการสื่อสารเป็นหลักตั้งแต่วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ เป็นต้นไป และจะทำให้สามารถพัฒนาต่อยอดไปใช้ในการจัดทำ

ระบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ ซึ่งในช่วงการระบาดของ โควิด ๑๙ นี้ ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ทำให้การทำงานของหน่วยงานของรัฐขับเคลื่อนไปได้โดยไม่ติดขัด

ประการที่สาม สำนักงานฯ ได้ปรับปรุงวิธีการเขียน กฎกระทรวงและกฎหมายลำดับรองอื่นให้หน่วยงานของรัฐ ให้บริการแก่ประชาชนโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักตามมาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการ อำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในการดำเนินการตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย ลำดับรองที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการและมอบหมาย ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณานั้น สำนักงานฯ ได้กำหนดแนวทางการเขียนกฎกระทรวง และกฎหมายลำดับรองอื่น ให้ดำเนินการด้วยวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักมาตั้งแต่วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และปัจจุบัน (ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๔) กฎหมายลำดับ รองระดับกฎกระทรวงที่ผ่านการพิจารณาทั้งหมด ๗๕ ฉบับ ครอบงำการดำเนินการโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว และกำลังดำเนินการแก้ไขฉบับที่เหลือต่อไป

นอกจากนี้ ยังได้สำรวจตรวจสอบกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันที่เป็นปัญหาอุปสรรคสำหรับภาค เอกชนที่จะนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินกิจกรรม และได้ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์จัดทำร่างพระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติม ให้ทันสมัย ๖ ประเด็น) ที่มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุง ให้บริษัทมหาชนจำกัดและคณะกรรมการบริษัทมหาชน จำกัดสามารถกิจกรรมต่างๆ ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ เช่น การใช้โฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์แทนการโฆษณา ทางหนังสือพิมพ์ การส่งหนังสือหรือเอกสารทางอีเมล แทนไปรษณีย์ลงทะเบียน ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร (คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔) และขณะนี้ สำนักงานฯ กำลังพิจารณาปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๒๒ หุ่นส่วนบริษัท เพื่อให้ห้างหุ้นส่วนและบริษัทจำกัดสามารถ ดำเนินงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เช่นเดียวกัน

ประการสำคัญ สำนักงานฯ ได้ร่วมกับสำนักงาน พัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) จัดทำ “ระบบกลาง ทางกฎหมาย” (law.go.th) ขึ้นตามมาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๕๘ ค. ด้านกฎหมาย (๓) ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การ

จัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นแพลตฟอร์มกลางเกี่ยวกับกฎหมาย ที่ให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (one stop service) แก่หน่วยงานของรัฐและประชาชน โดยในขณะนี้ระบบกลาง ได้เปิดให้บริการในส่วนของการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับ ร่างกฎหมาย ข้อมูลรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นจากกฎหมาย (RIA) และข้อมูลรายงานการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ แล้ว สำหรับการดำเนินการระยะถัดไปจะเป็นการขยายการให้ บริการข้อมูลกฎหมายทั้งหมดของประเทศ ตั้งแต่รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด รวมถึงกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ เช่น พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และข้อบัญญัติท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลกฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมาย รวมทั้งเพิ่มความโปร่งใสในการใช้บังคับกฎหมายด้วย โดยมี กำหนดจะแล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕

ก็ไม่มีอะไรครับ พอมีเวลาจึงมาเล่าให้ฟังว่า เราทำอะไรไปบ้างเพื่อพัฒนากฎหมายของประเทศให้ดีขึ้น เพื่อชีวิตที่ดีขึ้นของพี่น้องประชาชน

"Better Regulation for Better Life"

ผลการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

ภารกิจหลักของสำนักงานฯ คือ การตรวจพิจารณา ร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยที่มาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดให้การพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายต้องมีการรับฟังความคิดเห็นในการจัดทำร่างกฎหมายและเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นนั้นต่อประชาชน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็น ให้มีการจัดทำ “ระบบกลาง” ทางกฎหมายขึ้น เพื่อใช้ในการรับฟังความคิดเห็นประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย ตลอดจนเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็น โดยสำนักงานฯ ได้ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร. หรือ DGA) จัดทำแพลตฟอร์ม “ระบบกลางทางกฎหมาย” ตามที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นไว้ ซึ่งปัจจุบันเว็บไซต์ระบบกลาง <https://law.go.th> ได้เปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่

๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ หลังจากที่ได้ทดสอบระบบให้ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมแสดงความคิดเห็นมาระยะเวลาหนึ่ง และในส่วนของร่างกฎหมายที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือคณะกรรมการพัฒนากฎหมายพิจารณาจัดทำขึ้นตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนด สำนักงานฯ ได้นำร่างกฎหมายดังกล่าวขึ้นรับฟังความคิดเห็นในเว็บไซต์ของสำนักงานฯ www.krisdika.go.th เว็บไซต์ของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย www.lawreform.go.th และเว็บไซต์ระบบกลาง <https://law.go.th> เพื่อให้ได้รับความคิดเห็นจากประชาชนมากที่สุด นอกจากนี้ สำนักงานฯ ยังทำหน้าที่เป็นศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง โดยได้รวบรวมข้อมูลกฎหมายทุกฉบับเพื่อให้บริการแก่ประชาชนและผู้สนใจเข้าสืบค้นผ่านเว็บไซต์ของสำนักงานฯ รวมถึงความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และบทความทางกฎหมาย ฯลฯ

การพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายในปีที่ผ่านมา อยู่ในช่วงสถานการณ์ที่มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ระลอกใหม่ สำนักงานฯ ได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นอันส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในช่วงสถานการณ์ดังกล่าว สำนักงานฯ จึงได้เร่งรัดในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมายและการให้ความเห็นทางกฎหมายที่จะช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อช่วยให้เศรษฐกิจ สังคม และประเทศชาติ สามารถฟื้นฝ่าอุปสรรคและขับเคลื่อนไปได้ตามนโยบายการบริหารประเทศ ทันต่อสถานการณ์ และสามารถช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบในด้านต่าง ๆ ได้ทันการณ์โดยเมื่อมีการแพร่ระบาดมากขึ้น สำนักงานฯ จึงได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานเป็นระบบ work from home และได้วางระบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการทำงาน ได้แก่ การใช้อีเมล OCS, การรับส่งเอกสารผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th, โลก OCS Staff, ระบบ OCS SMART, และการประชุมออนไลน์ผ่านโปรแกรม Microsoft Team เพื่อเป็นการป้องกันและช่วยลดความเสี่ยงในการแพร่ระบาด อันส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน และทำให้สามารถปฏิบัติงานตามภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของภารกิจพิจารณา ร่างกฎหมายที่สำคัญที่จะช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อาทิ ๑) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ กฎหมายดังกล่าวจะช่วยลดโอกาสในการเกิดหนี้เสียและลดจำนวนการฟ้องร้องอันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ และส่งผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม โดยอัตราดอกเบี้ยของการชำระหนี้ได้ถูกปรับเปลี่ยนแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมกับลูกหนี้ และสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันมากขึ้น อาทิ ปรับดอกเบี้ยจากเดิม ๗.๕% ต่อปี ให้เหลือ ๓% ต่อปี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ ต้องจ่ายดอกเบี้ย ๗.๕% ต่อปี ปรับเป็น ๕% ต่อปี และการผิดนัดชำระหนี้เวลาผ่อนส่งเป็นงวด จากเดิมคิดดอกเบี้ยจากเงินต้นที่ค้างทั้งหมด ปรับเป็นคิดจากเงินต้นเฉพาะงวดที่ผิดนัดเท่านั้น ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ ๒) พระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่จะช่วยแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการสนับสนุนการให้สินเชื่อเดิมแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และขยายกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจให้ครอบคลุมถึงผู้ที่ไม่เคยมีวงเงินสินเชื่อกับสถาบันการเงิน สนับสนุนการรับโอนทรัพย์สินหลักประกันเพื่อชำระหนี้ เพื่อให้ผู้ประกอบการ

ไม่ต้องรับภาระต้นทุนทางการเงิน และไม่ถูกบังคับให้ขายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในราคาต่ำกว่าความเป็นจริงและ ๓) ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลกฎหมายรัชฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการบริจาคเพื่อแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙) โดยเป็นการยกเว้นภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นแรงจูงใจและสนับสนุนให้มีการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการกิจการเกี่ยวกับการป้องกันและระงับยับยั้งการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ นั้น ยังส่งผลต่อการประกอบกิจการในภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อนายจ้างและลูกจ้างผู้ประกันตน ซึ่งร่างกฎหมายที่สำนักงานฯ ได้ดำเนินการที่จะช่วยลดภาระของผู้ประกอบการและลูกจ้างในส่วนนี้ได้ อาทิ ๑) ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. เป็นการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเป็นเวลา ๓ เดือน (เดือนมิถุนายน - สิงหาคม ๒๕๖๔) ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของนายจ้างและผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ๒) ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัชฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัชฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ สำหรับการโอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้ให้แก่บุคคลธรรมดา บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล และสถาบันการเงิน ในกรณีเป็นการโอนทรัพย์สินหลักประกันเพื่อชำระหนี้ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดตามพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ๓) ร่างกฎกระทรวง ฉบับที่ .. (พ.ศ.) ออกตามความในประมวลรัชฎากรว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ โดยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ของสถาบันการเงิน ที่ได้ปลดหนี้ให้ลูกหนี้

เนื่องจากการรับไอออนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพื่อชำระหนี้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือและฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และเพื่อให้สามารถทำได้โดยไม่ต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เดิม เช่น ต้องมีการติดตามทวงถาม มีการฟ้องร้องดำเนินคดี ๔) ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของบุคคลซึ่งสมัครเป็นผู้ประกันตน (ฉบับที่...) พ.ศ. และ ๕) ร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมสำหรับบุคคล ซึ่งสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. เป็นการปรับปรุงอัตราเงินสมทบที่รัฐบาลและผู้ประกันตนต้องจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อประโยชน์ทดแทน และเป็นการลดอัตราการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตน ตามมาตรา ๔๐ เป็นเวลา ๖ เดือน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนให้แก่ผู้ประกันตนที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ร่างกฎหมายเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของผลการดำเนินงานของสำนักงานฯ ในรอบ ๑๑ เดือนที่ผ่านมา (๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔) โดยสำนักงานฯ ได้รับเรื่องจากคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานต่าง ๆ มาดำเนินการแล้วเสร็จ รวมทั้งสิ้น ๑,๕๕๖ เรื่อง แบ่งออกเป็นงานจัดทำร่างกฎหมาย ๔๓๒ เรื่อง (ร่างพระราชบัญญัติ ๓๒ เรื่อง ร่างพระราชกำหนด ๓ เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกา ๑๐๑ เรื่อง ร่างกฎกระทรวง ๒๓๙ เรื่อง ร่างระเบียบ ๘ เรื่อง ร่างประกาศ ๔๙ เรื่อง) งานให้ความเห็นทางกฎหมาย ๑,๑๒๐ เรื่อง และคำแปลกฎหมาย ๕ เรื่อง

ภารกิจสำคัญอีกประการ ได้แก่ การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ สำนักงานฯ ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการฝึกอบรมฯ จากห้องบรรยายเป็นการบรรยายให้ความรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยระบบ Microsoft Teams เพื่อช่วยป้องกันและลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) โดยได้จัดหลักสูตรฝึกอบรม

นักกฎหมายภาครัฐให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๔ หลักสูตร ประกอบด้วย ๑) หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับชำนาญการขึ้นไป รุ่นที่ ๒๘ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ - วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ๒) หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับปฏิบัติการ รุ่นที่ ๑๘ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๓ - วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ ๓) หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับปฏิบัติการ รุ่นที่ ๑๙ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๘ มิถุนายน - ๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ และ ๔) หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับชำนาญการขึ้นไป รุ่นที่ ๒๙ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๕ กรกฎาคม - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จากหน่วยงานภาครัฐ มหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการ่วมเป็นวิทยากร

การฝึกอบรมฯ มุ่งเน้นให้ความสำคัญในการพัฒนานักกฎหมาย ๔ ประการ คือ ประการที่ ๑ ด้านกฎหมาย โดยจะต้องพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบัน และการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน ประการที่ ๒ พัฒนาทักษะด้านกฎหมาย เพื่อให้ทันกฎหมายมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของนักกฎหมายในการสนับสนุนให้มีกฎหมายที่ดี ลดปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและการตีความกฎหมายที่ไม่ถูกต้องตามเจตนารมณ์และบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อลดภาระที่จะส่งผลกระทบต่อประชาชนน้อยที่สุด ประการที่ ๓ ด้านความรู้ โดยพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมนักกฎหมายเพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานของผู้เข้ารับการศึกษาอบรม รวมถึงพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าทางด้านวิชาชีพ และประการที่ ๔ ด้านคุณธรรม จริยธรรม สำนักงานฯ มุ่งเน้นเสริมสร้างให้นักกฎหมายมีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของนักกฎหมาย เพื่อเป็นนักกฎหมายที่ดีของประเทศ

การพัฒนานักกฎหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งผลให้กฎหมายเป็นกฎหมายที่ดีที่จะช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การส่งเสริมและพัฒนานักกฎหมายให้มีความรู้ทั้งในด้านงานกฎหมายและทันต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วจึงเป็นสิ่งสำคัญ ตลอดจนการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานทั้งในด้านการร่างกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้กฎหมายถูกนำไปใช้อย่างถูกต้อง เป็นธรรม และเป็นที่ยังให้แก่ประชาชน ตามที่ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ นั่นก็คือ “Better Regulation for Better Life” หรือพัฒนากฎหมายให้ดี เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

บทบรรณาธิการ

กลับมาพบกันอีกครั้งกับข้อมูลข่าวสารและสาระน่ารู้เกี่ยวกับกฎหมายต่างประเทศ ในช่วงที่สถานการณ์ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ในระดับโลกยังคงมีผู้ป่วยสะสมรวมมากกว่า ๒๐๐ ล้านคน และประเทศไทยยังคงมีจำนวนผู้ติดเชื้อรายวันเป็นจำนวนมากกว่าสองหมื่นรายต่อวัน ในช่วงเวลานี้มาตรการป้องกันโรคอย่างเคร่งครัดยังคงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นทั้งในการดำรงชีวิตประจำวันและการทำงาน ส่งผลให้การทำงานจากที่บ้านและการประชุมออนไลน์ดูเหมือนว่าจะกลายเป็นการทำงานหลักในช่วงเวลานี้ไปเสียแล้ว

สำหรับการประชุมในเวทีระหว่างประเทศนั้นยังคงมีการประชุมอยู่อย่างต่อเนื่อง โดยเป็นการประชุมในรูปแบบออนไลน์เป็นหลัก เช่น การประชุมคณะกรรมการกฎหมายการค้าระหว่างประเทศแห่งสหประชาชาติ (UNCITRAL) สมัยที่ ๕๔ (เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๖๔) โดยมีประเด็นที่สำคัญ ได้แก่ (๑) การพิจารณาร่างเอกสาร UNCITRAL ว่าด้วยองค์การจำกัดความรับผิด (Text on UNITRAL Limited Liability Organization) ของคณะทำงาน ๑ (MSMEs) (๒) การพิจารณาร่างเอกสารเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างประเทศ จำนวน ๔ ฉบับ เช่น ร่างข้อบังคับการอนุญาโตตุลาการแบบเร่งรัด (Draft Expedited Arbitration Rules) ของคณะทำงาน ๒ (Arbitration and Conciliation/Dispute Settlement) และ (๓) การพิจารณาร่างตัวบทว่าด้วยระบอบล้มละลายแบบลดความซับซ้อน (Draft Text on Simplified Insolvency Regime) ของคณะทำงาน ๕ (Insolvency Law) เป็นต้น

อย่างไรก็ดี สถานการณ์ของโลกและประเทศไทยที่ยังคงมีผู้ติดเชื้อเป็นจำนวนมากย่อมส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจภาคธุรกิจและภาคประชาชนซึ่งรวมไปถึงธุรกิจประกันภัยที่ได้รับผลกระทบจากการต้องจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) เนื่องจากมีผู้ติดเชื้อที่ได้ซื้อกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ทำให้บริษัทประกันภัยต้องจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์เป็นจำนวนมากขึ้นจนอาจเกินขีดความสามารถที่จะจ่ายได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบธุรกิจ ตลอดจนผู้เอาประกันภัยด้วย อาจกล่าวได้ว่า ความมั่นคงและประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันภัยเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งทั้งในระดับสากลและระดับประเทศ ในโอกาสนี้ กองกฎหมายต่างประเทศจึงขอนำเสนอบทความเรื่อง “กฎหมายประกันภัยของไทยกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล” ซึ่งท่านผู้อ่านจะได้ทราบถึงความสำคัญของการกำกับดูแลบริษัทประกันภัยของไทย

เราจะผ่านวิกฤตินี้ไปด้วยกัน แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า

กฎหมายประกันภัยของไทย กับการทำกับดูละธุรกิจประกันภัย ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

นางสาวสายทิพย์ สัญญะวิ*

๑ บทนำ

ด้วยในขณะนี้และอาจเป็นเวลายาวนานออกไปอีก ระยะเวลาหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าเกือบทุกประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยด้วย กำลังเผชิญกับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด-๑๙) ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต สังคม การประกอบอาชีพ ตลอดจนปัจจัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของแต่ละประเทศที่มีการปรับตัวลดต่ำลงเป็นอย่างมาก ภาพรวมธุรกิจมีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้น ธุรกิจประกันภัยเป็นหนึ่งในธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้^๑ เนื่องจากธุรกิจประกันภัยเป็นการรวบรวมเงินจากภาคประชาชนและภาคธุรกิจมาบริหารจัดการ โดยให้ผลประโยชน์ตอบแทนในอนาคต หากบริษัทประกันภัยมีการบริหารจัดการและการดำเนินธุรกิจที่มีความมั่นคง และมีเสถียรภาพแล้ว ผู้เอาประกันภัยย่อมมีความมั่นใจและไว้วางใจที่จะได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเต็มที่ ในทางกลับกัน หากบริษัทประกันภัยบริหารจัดการโดยไม่มีความน่าเชื่อถือ

ไม่สามารถบริหารงานได้อย่างเป็นระบบ หรือขาดประสิทธิภาพ ในการดำเนินธุรกิจแล้ว ก็อาจทำให้ผู้เอาประกันภัยเกิดความไม่เชื่อมั่นขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบการประกันภัยเป็นอย่างมาก เช่น กรณีเมื่อไม่นานมานี้ที่บริษัทสินมั่นคงประกันภัย จำกัด (มหาชน) ได้ส่งจดหมายบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัย การติดเชื้อไวรัสโคโรนาแบบ เจอ จ่าย จบ หรือ COVID 2 in 1^๒ ไปยังผู้ที่ได้ซื้อกรมธรรม์ประกันภัยประเภทดังกล่าว ทำให้ผู้เอาประกันภัยจะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว และส่งผลกระทบต่อภาพรวมของระบบการประกันภัย สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลบริษัทประกันภัย ได้ออกคำสั่งนายทะเบียนที่ ๓๘/๒๕๖๔ เรื่อง ให้สั่งยกเลิกเงื่อนไขในการใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยบริษัทในกรมธรรม์ประกันภัย COVID-๑๙ สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย^๓ เพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย ส่งผลให้ในเวลาต่อมาบริษัทฯ ได้แจ้งยกเลิกการใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าว แต่การกระทำของบริษัทฯ ได้ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของผู้เอาประกันภัยและระบบการประกันภัย ในภาพรวมของประเทศเป็นอย่างมาก

* นักกฎหมายทฤษฎีศึกษานานาชาติพิเศษ ฝ่ายแปลและให้ความเห็น กองกฎหมายต่างประเทศ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ แผนพัฒนาการประกันภัย ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘), โอกาสและความท้าทายจากสถานการณ์โควิด-๑๙ ต่อภาพรวมอุตสาหกรรมประกันภัย, สายกฤษฎีกาศึกษา สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, ตุลาคม ๒๕๖๓, หน้า ๑๔

^๒ <https://www.smk.co.th/>, สืบค้นเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

^๓ คำสั่งนายทะเบียน ที่ ๓๘/๒๕๖๔ เรื่อง ให้สั่งยกเลิกเงื่อนไขในการใช้สิทธิบอกเลิกกรมธรรม์ประกันภัยโดยบริษัทในกรมธรรม์ประกันภัย COVID-๑๙ สำหรับบริษัทประกันวินาศภัย สั่ง ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

การที่บริษัทประกันภัยดำเนินธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและความมั่นคง รวมทั้งมีการบริหารจัดการที่ดี ย่อมจะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและความมั่นคงต่อระบบการประกันภัย อันจะเป็นประโยชน์ทั้งต่อบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัย และธุรกิจประกันภัย จึงเป็นกรณีจำเป็นที่จะต้องมีการกำกับดูแลการดำเนินธุรกิจของบริษัทประกันภัยอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การบริหารจัดการบริษัทประกันภัยเป็นไปตามมาตรฐานที่สอดคล้องกับระบบการประกันภัยและเป็นมาตรฐานในระดับสากลที่นานาประเทศยอมรับและปฏิบัติอยู่ ทั้งนี้ หน่วยงานระดับสากลและภายในประเทศได้ให้ความสำคัญในเรื่องการกำกับดูแลบริษัทประกันภัยเป็นอย่างมาก ในทางสากล ได้มีมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICPs) ที่กำหนดขึ้นโดยสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (International Association of Insurance Supervisor: IAIS) สำหรับในประเทศไทย หน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ได้แก่ สำนักงาน คปภ. ซึ่งกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยผ่านพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ แม้ว่าวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันไปตามสภาพข้อเท็จจริงและระบบกฎหมาย ตลอดจนวิวัฒนาการของตลาดเงินและสภาพทางการเงินในขณะนั้น ๆ ก็ตาม แต่สิ่งสำคัญในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยของ

ทุกประเทศ ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย โดยหากมีข้อขัดข้องทางกฎหมายต่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลดังกล่าวแล้ว หน่วยงานที่กำกับดูแลย่อมจะต้องระบุถึงข้อขัดข้องและเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายเพื่อแก้ไขหรือขจัดข้อขัดข้องนั้นเสียเพื่อมิให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายแก่สิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย และธุรกิจประกันภัย รวมถึงหากข้อขัดข้องนั้นส่งผลกระทบต่อความมั่นคงหรือเสถียรภาพของธุรกิจประกันภัยแล้ว การเสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะทำให้เกิดความมั่นใจว่าการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๓

มาตรฐานสากลในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย

การประกอบธุรกิจประกันภัยในสากลนั้น ได้มีการจัดตั้งสมาคมที่เรียกว่า “สมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ” (International Association of Insurance Supervisors : IAIS) ขึ้นในปี ๒๕๓๗^๔ โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ ๒ ประการ คือ ประการแรก ส่งเสริมให้มีการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยสากลที่มีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่องและพัฒนาลาดธุรกิจประกันภัยสากลให้มีความมั่นคง ยุติธรรม ปลอดภัย และประการที่สอง เสริมสร้างความมั่นคงของระบบการเงินโลก ทั้งนี้ IAIS ได้กำหนดมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICPs) เพื่อใช้เป็น ๑) มาตรฐานกำหนดบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ๒) มาตรฐานเปรียบเทียบหาข้อบกพร่องในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย และ ๓) มาตรฐานสำหรับการประเมินด้านการกำกับดูแล ซึ่งมีการทบทวนและปรับปรุงมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและระดับการพัฒนาธุรกิจประกันภัย

มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) มีองค์ประกอบและขอบเขต ดังนี้

^๔ <https://www.iaisweb.org/home>

(๑) องค์ประกอบของ ICPs แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน^๔ ได้แก่ ๑) หลักการ (ICP Statement) เป็นการอธิบายหลักการสำคัญและสิ่งที่จำเป็นในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ๒) มาตรฐาน (Standards) เป็นข้อกำหนดมาตรฐานที่สำคัญในการดำเนินการตามหลักการ และ ๓) แนวทางปฏิบัติ (Guidance Material) เป็นแนวทางปฏิบัติโดยละเอียดพร้อมตัวอย่างวิธีดำเนินการตามหลักการและมาตรฐานข้างต้น

(๒) ขอบเขตของ ICPs เป็นเรื่องที่สามารถใช้ได้กับทุกประเทศ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในทุกด้าน ซึ่งหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยจะต้องนำข้อกำหนดและการดำเนินการในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนของแต่ละบริษัทซึ่งมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

เนื้อหาของมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ที่สำคัญ ได้แก่

ICP ๕ : ความเหมาะสมของบุคลากร มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลควรกำหนดให้เจ้าชองกิจการ คณะกรรมการบริษัท ผู้บริหารระดับสูง และบุคลากรที่มีความสำคัญต่อการควบคุมบริษัทประกันภัย มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมต่อหน้าที่ความรับผิดชอบ

ICP ๖ : การเปลี่ยนแปลงอำนาจการบริหารและการถ่ายโอนธุรกิจ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้การขอเข้าเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ หรือมีผลประโยชน์อื่นใดในธุรกิจประกันภัย อันส่งผลให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งโดยตรงและโดยอ้อมที่มีอำนาจในการบริหารจะต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่กำกับดูแล รวมทั้งการถ่ายโอนธุรกิจหรือการควบรวมกิจการ ก็จะต้องได้รับอนุมัติเช่นเดียวกัน

ICP ๗ : บรรษัทภิบาล มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องให้บริษัทประกันภัยจัดทำกรอบบรรษัทภิบาล ซึ่งกำหนดการบริหารและดูแลธุรกิจประกันภัยอย่างมั่นคงและรอบคอบ รวมถึงคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัย

ICP ๘ : การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องกำหนดให้บริษัทประกันภัยมีระบบการบริหารความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน รวมถึงมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านบริหารความเสี่ยง ด้านการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย และด้านการตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ

ICP ๙ : การตรวจสอบและการรายงาน มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องบูรณาการระบบการกำกับดูแลตามพื้นฐานความเสี่ยงเพื่อตรวจสอบและประเมินความมั่นคงของบริษัทประกันภัย

ICP ๑๐ : มาตรการสำหรับการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องดำเนินการมาตรการสำหรับป้องกันและแก้ไขสถานการณ์อย่างทันท่วงทีที่เหมาะสม และจำเป็นต่อเป้าหมายการกำกับดูแล

ICP ๑๒ : การเลิกกิจการและออกจากตลาด มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้กฎหมายภายในจะต้องกำหนดถึงแนวทางการออกจากตลาดของบริษัทประกันภัย โดยการกำหนดค่าจำกัดความ วิธีการ และขั้นตอนของการล้มละลาย ในกรณีกระบวนการเลิกกิจการจะต้องให้ความคุ้มครองต่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ประกันภัยเป็นลำดับแรก

ICP ๑๓ : การประกันภัยต่อและการถ่ายโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่น ๆ มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลเป็นผู้กำหนดและบังคับใช้มาตรฐานการประกันภัยต่อการถ่ายโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีการควบคุมและรายงานการถ่ายโอนความเสี่ยงอย่างเหมาะสมและโปร่งใส

ICP ๑๖ : การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวมเพื่อความมั่นคงทางการเงิน มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลกำหนดระเบียบข้อบังคับเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวม โดยกำหนดให้บริษัทประกันภัยต้องจัดการกับความเสี่ยงที่สำคัญในทุกด้าน

ICP ๑๗ : ความเพียงพอของเงินกองทุน มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลกำหนดระเบียบข้อบังคับในเรื่องความเพียงพอของเงินกองทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริษัทประกันภัยมีความมั่นคงทางการเงิน สามารถรองรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และกำหนดระดับการเข้าแทรกแซงของหน่วยงานที่กำกับดูแล

ICP ๒๐ : การเปิดเผยข้อมูล มีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลกำหนดให้บริษัทประกันภัยเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เอาประกันภัยและผู้มีส่วนร่วมในตลาดเห็นภาพรวมการดำเนินงานของบริษัท รวมถึงสถานะทางการเงิน เพื่อช่วยพัฒนาการใช้กลไกตลาดในการกำกับดูแล

^๔ องค์ประกอบและขอบเขตของมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย, มาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย กำหนดโดยสมาคมผู้ควบคุมธุรกิจประกันภัยนานาชาติและการเป็นนายหน้าประกันภัยนิติบุคคล บทบาทของนายหน้าประกันภัยต่อสังคม, ป้องภพ ทฤษฎีคุณ รุ่งรัตน์ ดวงรัตน์, สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย, น. ๖

ประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกของสมาคมผู้กำกับดูแลธุรกิจประกันภัยนานาชาติ (IAIS) โดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อปี ๒๕๓๗ การที่ประเทศสมาชิกสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ได้นั้น ย่อมทำให้เกิดระบบการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยที่ดี บริษัทประกันภัยมีเสถียรภาพและมีความมั่นคงในการประกอบธุรกิจประกันภัย อีกทั้ง ICPs ยังเป็นเกณฑ์ในการประเมินการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับสากล ทั้งการประเมินการกำกับดูแลภาคการเงินตามมาตรฐานสากล (Financial Sector Assessment Program: FSAP) ซึ่งดำเนินการโดยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) และธนาคารโลก (World Bank) และมาตรฐานสากลด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทาง

การเงินแก่การก่อการร้าย (Anti-Money Laundering and Combating the Financing of Terrorism: AML/CFT) อีกด้วย ประเทศไทยในฐานะสมาชิกของสมาคมดังกล่าว จึงสมควรที่จะต้องมีการกำกับดูแลบริษัทประกันภัยให้สอดคล้องและเป็นไปตามมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการและพัฒนาระบบการประกันภัยของประเทศ อีกทั้งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติประเทศ ส่งผลให้เกิดประโยชน์และการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เอาประกันภัยและบุคคลที่เกี่ยวข้องตามกรรมธรรม์ประกันภัย และเพื่อให้ธุรกิจต่าง ๆ ที่อาศัยธุรกิจประกันภัยในการลดความเสี่ยงและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการตลอดจนประชาชนเกิดความเชื่อถือและเชื่อมั่นในธุรกิจประกันภัย

๓ กฎหมายปัจจุบันของไทยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลบริษัทประกันภัย

ปัจจุบันกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย มีอยู่ด้วยกันหลายฉบับ ได้แก่ ๑) กฎหมายทั่วไปที่เกี่ยวกับการประกันภัย ซึ่งบัญญัติไว้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ลักษณะ ๒๐ ประกันภัย หมวด ๒ ประกันวินาศภัย และหมวด ๓ ประกันชีวิต ซึ่งกำหนดสาระสำคัญและความหมายของการประกันวินาศภัยและการประกันชีวิตไว้ และ ๒) กฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ได้แก่ กฎหมายที่กำหนดองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ได้แก่ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์และสาระสำคัญของการประกอบธุรกิจประกันภัย

รวมถึงการกำกับดูแลบริษัทประกันภัย คือ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในที่จะกล่าวถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย เพื่อแสดงให้เห็นว่าการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยของประเทศไทยนั้นได้มีการดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (Insurance Core Principles: ICPs) อย่างไร

๓.๑ พระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่กำหนด

องค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยของไทย ซึ่งตามหลักการของมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ได้กำหนดให้กฎหมายควรมีการระบุหน่วยงานที่ชัดเจนในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย มีการระบุการดำเนินการและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานที่กำกับดูแลเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยในทุกด้าน และต้องมีการให้อำนาจอย่างเพียงพอในการดำเนินงาน รวมถึงการออกกฎระเบียบและข้อบังคับเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลด้วย ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักการของ ICPs ดังกล่าว ดังปรากฏในการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับและส่งเสริม

การประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ตามมาตรา ๑๒ กล่าวคือ ให้ คปภ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย กำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัย รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติ ในการประกอบธุรกิจประกันภัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติ ในการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัย

(๓) ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการออก ฎกระทรวงและประกาศตามกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัย กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถและเรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

นอกจากนี้ คปภ. แล้ว พระราชบัญญัตินี้ยังกำหนด ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย (สำนักงาน คปภ.) ทำหน้าที่ช่วยเหลือ และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของ คปภ. รวมทั้งทำหน้าที่ ในการกำกับ ส่งเสริม และพัฒนาการประกอบธุรกิจประกันภัย ตามนโยบายและมติของ คปภ. ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแนวปฏิบัติที่ คปภ. กำหนด

การกำหนดหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เป็นการกำหนดที่สอดคล้องกับหลักการของ ICPs ในเรื่อง

ให้ระบุหน่วยงานที่กำกับดูแลธุรกิจประกันภัย การดำเนินการ และหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานดังกล่าวเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย รวมทั้ง มีการให้อำนาจอย่างเพียงพอในการดำเนินงาน รวมถึงการ ออกกฎระเบียบและข้อบังคับเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับ ดูแลธุรกิจประกันภัยแล้ว

๓.๒ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมาย ที่กำหนดหลักเกณฑ์และสาระสำคัญของการประกอบธุรกิจ ประกันภัย รวมถึงการกำกับดูแลบริษัทประกันภัย ตั้งแต่บริษัท ประสงค์จะประกอบธุรกิจ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการขออนุญาตประกอบธุรกิจ และการประกอบธุรกิจ การกำกับดูแลของ คปภ. และสำนักงาน คปภ. รวมถึง นายทะเบียน จนถึงการเลิกประกอบธุรกิจประกันภัย โดยใน หลักการดังกล่าวจะมีการกำหนดทั้งในเรื่องคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ผู้ถือหุ้น ฐานะความมั่นคง ทางการเงิน เช่น แหล่งที่มาของเงินทุน การดำรงเงินกองทุน การบริหารสินทรัพย์ของบริษัท รวมถึงการโอนบริษัท การควบ กิจการ การแก้ไขปัญหารุณขันธ์บริษัทประสบปัญหาทางการเงิน หรือการบริหารบริษัท การเพิกถอนใบอนุญาตและการเลิก ประกอบธุรกิจประกันภัย โดยอาจมีบทบัญญัติบางกรณีที่มีความ แตกต่างกันตามลักษณะเฉพาะของการประกันภัย เช่น การกำกับดูแลเกี่ยวกับการจ่ายเงินปันผล การสั่งควบคุมบริษัท ที่กำหนดไว้เฉพาะในกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต หรือการ สั่งหยุดรับประกันวินาศภัย ผู้ประเมินวินาศภัย ที่กำหนดไว้ ในกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยเท่านั้น

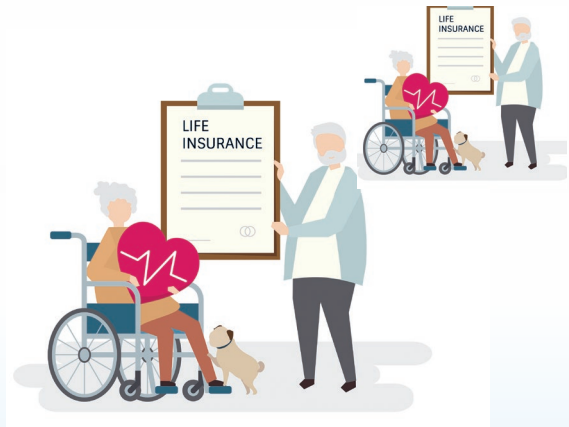

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยประกันวินาศภัยเป็นกฎหมายที่กำกับดูแลบริษัทประกันภัยของไทยและมีบทบัญญัติบางประการที่สอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) แล้ว เช่น การรายงานการดำรงเงินกองทุนตามมาตรา ๒๗/๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ การรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของบริษัทตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ เป็นต้น แต่โดยที่ปัจจุบันมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) มีการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้ธุรกิจประกันภัยมีความน่าเชื่อถือ มีความมั่นคง และมีเสถียรภาพในการประกอบกิจการมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อให้การประกอบธุรกิจประกันภัยมีการบริหารจัดการที่ดีตั้งเช่นการประกอบกิจการในธุรกิจประเภทอื่น ๆ

โดยเฉพาะธุรกิจที่เกี่ยวกับตลาดเงินซึ่งมีการปรับเปลี่ยนไปอย่างมากในช่วงที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้กฎหมายกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยทั้งสองฉบับยังมีความไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ในบางเรื่องยังไม่มีกำหนดไว้ เช่น การรายงานความพร้อมและความสามารถในการเผชิญภาวะวิกฤต การมีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแต่งตั้ง ซึ่งในเรื่องทำนองเดียวกันนี้กฎหมายที่เกี่ยวกับตลาดเงินในเรื่องอื่น ๆ เช่น กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินได้มีการปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการสร้างความมั่นคงและเสถียรภาพในการประกอบกิจการและการบริหารจัดการที่ดีของธุรกิจสถาบันการเงินไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ทำให้มีการเสนอแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าว

๔ การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลบริษัทประกันภัย

จากเหตุผลที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้การกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยของไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) อันเป็นการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของบริษัทประกันภัย และสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับบริษัทประกันภัยได้อย่างทันทั่วทั้งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลบริษัทประกันภัย (กระทรวงการคลังและสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย) จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กลุ่มที่ ๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของบริษัท) ต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว โดยมีหลักการเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการของบริษัทประกันภัย ทั้งในเรื่องผู้ถือหุ้น ความมั่นคงของบริษัท (การดำรงเงินกองทุน การแก้ไขฐานะ การดำเนินงาน) การจัดทำรายงานต่าง ๆ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย (ผู้สอบบัญชี นักคณิตศาสตร์ประกันภัย) การควบคุมบริษัท สิทธิของบริษัทที่รับโอนหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัย การเปิดเผยข้อมูลและการรักษาความลับของข้อมูล ตลอดจนหน้าที่และอำนาจของนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๔) ได้ตรวจพิจารณาเสร็จแล้วโดยได้แก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพื่อให้เป็นไปตาม

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะ มาตรา ๗๗ รวมถึงเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับหลักการประกอบธุรกิจประกันภัยสากลตามมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) ดังที่ได้กล่าวแล้วในหัวข้อ ๒ มาตรฐานสากลในการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย

สำหรับบทบัญญัติทั้งในร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ และร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัยฯ ในส่วนที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) สามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

(๑) การกำกับดูแลกรรมการบริษัทและผู้มีอำนาจในการจัดการ ได้แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการ และให้นายทะเบียนพิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการ รวมถึงบทบาทหน้าที่

และความรับผิดชอบของกรรมการบริษัท หรือผู้มีอำนาจในการจัดการ อันเป็นการ กำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้องกับ ICP ๕ (ความเหมาะสมของบุคลากร) ที่กำหนดให้ หน่วยงานที่กำกับดูแลควรกำหนดให้บุคคล ที่มีอำนาจในการบริหารบริษัทประกันภัยมี ความรู้ความสามารถที่เหมาะสมต่อหน้าที่ ความรับผิดชอบ

(๒) การกำกับดูแลผู้ถือหุ้น รายใหญ่ของบริษัท ได้กำหนดบทบัญญัติ เพื่อใช้ในการกำกับดูแลผู้ถือหุ้นบริษัท โดยมีมาตรการที่บริษัทและผู้ถือหุ้น ของบริษัทต้องปฏิบัติตามที่มีขึ้นเกิน กว่าจำนวนที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะ การได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้อง

กับ ICP ๖ (การเปลี่ยนแปลงอำนาจการบริหารและการถ่ายโอน ธุรกิจ) ที่กำหนดให้การขอเข้าเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่จะต้องได้รับ อนุมัติจากหน่วยงานที่กำกับดูแล

(๓) การกำกับดูแลการดำรงเงินกองทุน ได้กำหนด ให้บริษัทประกันภัยต้องดำรงเงินกองทุนขั้นต่ำและ คปภ. สามารถกำหนดให้บริษัทดำรงเงินกองทุนเพิ่มเติมได้ในกรณี ที่ปรากฏว่าบริษัทมีความเสี่ยงสูง หรือคาดว่าจะมีความเสี่ยง เพิ่มขึ้นในอนาคต อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้อง กับ ICP ๙ (การตรวจสอบและการรายงาน) และ ICP ๑๗ (ความเพียงพอของเงินกองทุน) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่กำกับ ดูแลต้องกำหนดให้มีการบูรณาการระบบการกำกับดูแล ตามพื้นฐานความเสี่ยงและมีระดับข้อบังคับในเรื่องความ เพียงพอของเงินกองทุนและระดับการเข้าแทรกแซงของ หน่วยงานที่กำกับดูแล

(๔) การกำกับดูแลการจัดทำรายงานต่าง ๆ รวมถึง ความพร้อมและความสามารถในการเผชิญภาวะวิกฤติ ได้แก่ ไข บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานต่าง ๆ โดยกำหนด ให้บริษัทต้องจัดทำบัญชีแสดงผลการดำเนินงาน งบการเงิน และรายงานเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและกิจการของบริษัท การจัดทำและส่งรายงานการคำนวณความรับผิดชอบตามกรรมธรรม์ ประกันภัย การจัดทำรายงานฐานะความเหมาะสมและความพร้อมในการประกอบธุรกิจ อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติ ที่สอดคล้องกับ ICP ๙ (การตรวจสอบและการรายงาน) และ ICP ๑๗ (ความเพียงพอของเงินกองทุน) เช่นเดียวกับการ กำกับดูแลการดำรงเงินกองทุนข้างต้น และสอดคล้องกับ ICP ๑๖ (การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบองค์รวมเพื่อความมั่นคง

ทางการเงิน) ที่กำหนดให้บริษัทต้องจัดการกับความเสี่ยง ที่สำคัญในทุกด้าน

(๕) การกำกับดูแลการประกันภัยต่อ การบริหาร กิจการที่ดี และการใช้บริการบุคคลภายนอก ได้แก่ ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติในการให้อำนาจ คปภ. กำหนดหลักเกณฑ์ในการ ดำเนินการ ข้อห้าม ข้อปฏิบัติของบริษัท ซึ่งรวมถึงเรื่องการ รับเสี่ยงภัยไว้เอง การประกันภัยต่อ และการดำเนินการใน รูปแบบอื่นเพื่อจัดการความเสี่ยงจากการรับประกันภัย กำหนด ให้บริษัทจัดตั้งคณะกรรมการบริษัทชุดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารกิจการที่ดี และการใช้บริการจากบุคคลภายนอก เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจประกันภัย อันเป็นการ กำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้องกับ ICP ๗ (บริษัทภิบาล) ICP ๘ (การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน) และ ICP ๑๓ (การประกันภัยต่อและการถ่ายโอนความเสี่ยงรูปแบบอื่น ๆ) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลจะต้องให้บริษัทประกันภัย จัดทำกรอบบริษัทภิบาล มีระบบการบริหารความเสี่ยง รวมถึง เป็นผู้กำหนดและบังคับใช้มาตรฐานการประกันภัยต่อ การโอน ความเสี่ยงในรูปแบบอื่น ๆ

(๖) การเปิดเผยข้อมูลบริษัท ได้กำหนดมาตรการ ในการให้บริการด้านข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยและ กรรมธรรม์ประกันภัย โดยให้บริษัทร่วมมือกับสำนักงาน คปภ. ในการให้ข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลนั้น รวมถึงการดูแลรักษา การใช้ และการเปิดเผยข้อมูล อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติ ที่สอดคล้องกับ ICP ๒๐ (การเปิดเผยข้อมูล) ที่กำหนดให้ หน่วยงานที่กำกับดูแลต้องกำหนดให้บริษัทประกันภัยเปิดเผย ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

(๗) การกำกับดูแลและมาตรการแทรกแซง ได้แก่ ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการตรวจสอบการดำเนินกิจการและฐานะทางการเงินของบริษัท อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้องกับ ICP ๑๐ (มาตรการสำหรับการป้องกันและแก้ไขสถานการณ์) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลต้องดำเนินการมาตรการสำหรับป้องกันและแก้ไขสถานการณ์อย่างทันทั่วทั้งที่เหมาะสม และจำเป็นต้องการกำกับดูแล

(๘) มาตรการแทรกแซงการดำรงเงินกองทุนและการออกจากธุรกิจ ได้แก่ ไขเพิ่มเติมกระบวนการแก้ไขฐานะและการดำเนินงานของบริษัทให้เป็นรูปธรรม ลดการใช้ดุลพินิจและเกิดความชัดเจนต่อธุรกิจประกันภัยโดยกำหนดให้รัฐสามารถเข้าแทรกแซงบริษัทได้ในกรณีที่เงินกองทุนของบริษัทลดต่ำลง รวมถึงการให้อำนาจนายทะเบียนสั่งปิดกิจการและเสนอเพิกถอนใบอนุญาต อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้องกับ ICP ๑๐ (มาตรการสำหรับการป้องกันและแก้ไข

สถานการณ์) ICP ๑๒ (การเลิกกิจการและออกจากตลาด) และ ICP ๑๗ (ความเพียงพอของเงินกองทุน) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลต้องดำเนินการมาตรการสำหรับป้องกันและแก้ไขสถานการณ์อย่างทันทั่วทั้งที่เหมาะสม และจำเป็นต้องการกำกับดูแล และกฎหมายภายในต้องมีแนวทางการออกจากตลาดของบริษัทประกันภัย รวมถึงการมีระเบียบข้อบังคับในเรื่องความเพียงพอของเงินกองทุน

(๙) การกำกับดูแลนักคณิตศาสตร์ประกันภัย ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับนักคณิตศาสตร์ประกันภัย และกำหนดให้มีนักคณิตศาสตร์ประกันภัยแต่งตั้งในบริษัท รวมถึงการปรับปรุงคุณสมบัติและบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานต่อบริษัทและนายทะเบียน อันเป็นการกำหนดบทบัญญัติที่สอดคล้องกับ ICP ๘ (การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน) ที่กำหนดให้หน่วยงานที่กำกับดูแลต้องกำหนดให้บริษัทต้องมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย

๕ บทสรุป

ธุรกิจประกันภัยมีความสำคัญในการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจของประเทศ หากมีสภาพปัญหาที่อาจส่งผลกับการประกอบธุรกิจดังกล่าวในเรื่องของความมั่นคง ความมีเสถียรภาพ และการบริหารจัดการธุรกิจประกันภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่หากปล่อยให้บริษัทประกันภัยประสบปัญหาในการประกอบธุรกิจจนไม่อาจจ่ายผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยได้แล้ว ผลกระทบดังกล่าวย่อมตกอยู่กับผู้เอาประกันภัยและธุรกิจประกันภัย ดังนั้น การกำหนดให้ธุรกิจประกันภัยของไทยมีการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการกำกับดูแลธุรกิจประกันภัย (ICPs) จึงเป็นมาตรการสำคัญพื้นฐานที่จะทำให้ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคง มีเสถียรภาพ และมีการบริหารจัดการที่ดี การเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติประกันชีวิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กลุ่มที่ ๒ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเสริมสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงของบริษัท) จึงเป็นการดำเนินการที่จะช่วยส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยมีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ทั้งในส่วนของระบบการบริหารจัดการและบุคลากรของบริษัท การกำกับดูแลกิจการที่ดี และการมีมาตรการสำคัญต่าง ๆ ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์สากล อันทำให้การกำกับดูแลการดำเนินธุรกิจประกันภัยของไทยมีความน่าเชื่อถือเพิ่มมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้บริษัทประกันภัยมีเสถียรภาพและความมั่นคงในการประกอบธุรกิจ อีกทั้งยังทำให้สามารถควบคุมและป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นแก่บริษัทประกันภัยและผู้เอาประกันภัยได้อย่างทันทั่วทั้งที่ซึ่งเป็นการคุ้มครองบริษัทประกันภัย ผู้เอาประกันภัย ตลอดจนธุรกิจประกันภัยได้อย่างแท้จริง และยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมถึงลดความเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่น ๆ ให้ลดน้อยลง อันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติในอนาคตต่อไป

• นายนพดล เกียรติภักษ์ กรรมการร่างกฎหมายประจำ เป็นประธานในพิธีเปิดโครงการสัมมนาผู้บริหารระดับต้นและระดับกลางประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๔ เมื่อวันที่อังคาร ที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ การสัมมนา มีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการในสำนักงาน ตามประกาศหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานของข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อหารือร่วมกันถึงแนวทางในการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ดังกล่าว ทั้งนี้ เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) จึงได้จัดการสัมมนาในรูปแบบออนไลน์เพื่อป้องกันการติดเชื้อและลดการแพร่ระบาดของโรคดังกล่าว ผ่านระบบ Microsoft Teams ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สำนักงาน จำนวน ๖๖ คน

๒. Framework การปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ

Vision : Better Regulation for Better Life

นโยบายผู้บริหาร

- Agile Organization
- Flat Organization
- Project Management
- Innovation
- Technology
- API & ODR
- Output & Outcome
- Stakeholder
- อื่น ๆ มีมติเห็นชอบ

Performance Management

การประเมิน 3 ระดับ

ข้อเสนอแนะของหน่วยงาน

- ข้อเสนอปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ราชการระดับหน่วยงาน
- ข้อเสนอแนะจากเชิงพิจารณาการประเมินผลสัมฤทธิ์ราชการของสำนักงาน (กลุ่ม ๓๐)
- เป็นข้อเสนอแนะที่การประเมินผลสัมฤทธิ์ราชการสำนักงาน
- มีข้อเสนอแนะการประเมินผลสัมฤทธิ์ราชการสำนักงาน
- มีข้อเสนอแนะการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ราชการ
- มีข้อเสนอแนะการประเมินผลสัมฤทธิ์ราชการ

*จุดมุ่งหมายในการปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ เพื่อผลักดันผลสำเร็จของงานของสำนักงาน ให้เชื่อมโยงกันระหว่างผลงานระดับสำนักงาน ระดับหน่วยงาน และระดับบุคคล รวมถึงการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีมมากขึ้น

ร่างกฎหมายที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ประจำเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔

ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้น
รัษฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (มาตรการภาษีเพื่อสนับสนุนการบริจาคเพื่อแก้ไข
ปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙)

สาระสำคัญของร่างพระราชกฤษฎีกา

๑. ยกเว้นภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการบริจาคเงินหรือทรัพย์สินให้แก่สำนักงานปลัด
สำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

๒. อัตราการยกเว้นภาษี

๒.๑ บุคคลธรรมดาให้ยกเว้นเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วเท่าจำนวนเงิน
บริจาค แต่รวมกับเงินบริจาคอื่นแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินได้สุทธิ

๒.๒ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลให้ยกเว้นได้เท่าจำนวนเงินหรือราคาทรัพย์สินที่บริจาค
แต่เมื่อรวมกับรายจ่ายเพื่อการกุศลสาธารณประโยชน์อื่นแล้ว ต้องไม่เกิน ๒% ของ
กำไรสุทธิ

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

เพื่อจูงใจและสนับสนุนให้มีการบริจาคเงิน
หรือทรัพย์สินเพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการกิจ
เกี่ยวกับการป้องกันและระงับยับยั้งการระบาดของ
ของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

